

ДЕЦАТА – МИШЕНИ

Който съблазни едно от тях, малките, които варват в Мене, за него ще е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морската дълбочина.

Виолета СТАНИСЛАВОВА

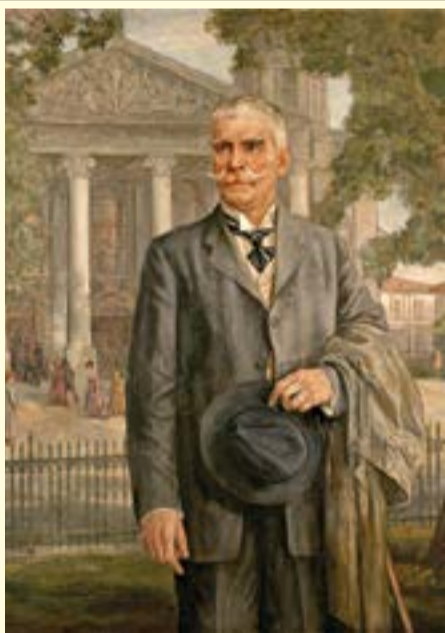
Наскоро ми попадна съобщение, че в Пазарджик, в Комплекса за социални услуги за деца и семейства (КСУДС), се е провела ПОРЕДНАТА лекция с ДЕСЕТОКЛАСНИЦИ от профилирана гимназия „Иван Сергеевич Аксаков“. Пишеше че тя е партньор на Административен съд, Пазарджик и Комплекса за социални услуги за

Иисус Христос деца и семейства. Програмата е включвала: „Съдебна власт - информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури“. На вниманието на децата организаторите са представили теми, които по-скоро подхождат на възрастни, отколкото на подрастващи: Правата ни като граждани на Европейския съюз. Как може да защитим правата си чрез съдебните институции? Видове съдебни услуги. Достъп до правосъдие. Как да се предпазим да не станем жертва на престъпление. Детско правосъдие. Непълнолетните деца и правосъдието – жертва и извършители на престъпление.

На стр. 2

Боят край Стара Загора за спасяване на Самарското знаме. Гибелта на подполковник Калитин

Свидетели сме на нова гримаса на историята. Отново Русия ни е представена, като враг на България. И всекидневно ни убеждават колко наложително е да противодействаме на пагубното влияние на Кремъл. Във форумите нискочени тролове са във фаза на най-висока активност. Американската агенция за международно развитие дори обяви началото на специална програма. Документът се нарича „Countering Malign Kremlin Influence“ (СМКИ) и негова грижа са „вярващите в демокрацията руснаци и борещите се срещу корупцията за свободни медии, за

„В ГРЯДУЩЕЕ ГЛЯДИМ МЫ СКВОЗЬ БЫЛОЕ“

стабилност на икономиката и демокрацията и за върховенството на закона“. Документът уточнява също, че се отнася и за хората от бившите съветски републики и държавите от бившия Вършавски договор. Но за това друг път.

В края на 80-те години на 19 век, подобно на ситуацията в наше време, императивите на политиката раждат горчивото чувство на обида и мъка, което руснаците са изпитвали от поведението на България, от „неблагодарността“ на освободения народ, както пише Дядо Вазов, към освободителите му. И продължава: „... В ума на русите непобедимо се сливаха понятията за народ и правителство, пристигнали да се усъмнят подир върволицата прискърбни събития и разочарования в предаността на българския народ“.

Днес нещата са същите, че и по-лоши. Тогава все пак не са съществували веригите на т.нар цивилизационен избор и никому не е хрумвало да пренаписва и преиначава историята, както се случи у нас през миналата година, в която чествахме 140-годишнината от Освобождението на България. И както за съжаление продължава и през тази го-

дина, в която отбелязваме, всъщност почти само в „Нова Зора“, 40 години от установяване на дипломатически отношения между България и Русия.

Ако си послужим с думите на Дядо

Вазов „Охлаждането бе проникнало навсякъде и бе разклатило съвестта на най-убедените ни приятели, в България, днес, антируската политическа и медийна ри-

торика са едва ли не всекидневие. В Русия също не остават по-назад: само от средата на 2017 г. до март на 2018 г. успяхме да изброим над 130 статии, в които „охлаждането“ има сибирски измерения. И те не са дело на нискочени тролове.

Надяваме се, че мъдростта в живота, както винаги е ставало досега, ще надделее. Българинът знае, че брат брата не храни, но тежкому, който го няма. Руснаците имат за девиз: „В грядущее глядим мы сквозь былое“.

През този месец – на 9 юли, преди 169 години е роден народният поет Иван Вазов. На 18 юли е лобната дата в живота на Стефан Стамболов. Предлагаме ви позабравеният документален разказ на Вазов „Изгденият марш“ като едно обобщение на чувствата на огорчение, на тревога, на гордост, на любов и на оптимизъм, бушуващо в душите на руси и на българи по онова време. Разказът се отнася за събитие към 18 юли 1888 г. - врем не по-малко драматично отколкото е днес, но пресъздадено от неповторимото перо на човекът, който измисли, сътвори и одухотвори нова България – Иван Вазов.

Минчо МИНЧЕВ

На стр. 6-7

ДЕЩАТА – МИШЕНИ

От стр. 1

Няма защо да се учудваме.

В новия Закон за предучилищно и училищно образование, влязъл в сила от 01.01.2019 г., Раздел III - Цели на предучилищното и училищното образование, т. 11., ясно е казано: „придобиване на компетентности за разбиране на глобални процеси, тенденции и техните взаимовръзки; т. 12. придобиване на компетентности за разбиране и прилагане на принципите, правилата, отговорностите и правата, които произтичат от членството в Европейския съюз.” Така подрастващите българчета вече се обучават в правилна, според закона, посока.

Лектори на срещата са били Георги Видев – съдия в Административен съд в Пазарджик и Гергана Спасова – директор на КСУДС, Пазарджик, която е разказала на учениците историята за създаване на първата в България специализирана стая за изслушване на непълнолетни, известна като „Синя стая”. Говорила им е за видовете услуги, които се предоставят в Центъра за обществена подкрепа, звено „Спешен прием” и звено „Майка и бебе”. Съдия Видев от своя страна е запознал учениците какви са основните им права като граждани на Европейския съюз, както и с Хартата на основните права в ЕС. След това е имало дискусия и се оказало, че присъстващите тийнейджъри са компетентни по разискваните въпроси и не случайно са избрани за младши посланици за Европейския парламент. Интересно е, че в края на лекцията са разиграли малки театрални сценки като са пресъздали условията в „Синята стая” и учениците последователно са се превъплъщавали в ролите на психолог, дете – жертва на престъпление, съдия, прокурор и адвокат. Съобщението е качено от ТЕЛЕМЕДИЯ.

Тази среща е още едно доказателство до каква степен надълбоко е проникнало в образователната система джандър обучението при положение, че политическите декларираха официално, че Стратегията за детето е спряна.

С изненада разбрах, че в България имало и щастливи хора. Изявлението е на щастливците от младежката организация на ЛГБТ (лесбийки, гей, бисексуални и трансджандър хора) „Действие”, които се хвалят със своите последни постижения, (моля да бъде извинена за дългия цитат, но ще го приведа в цялата му пълнота): „Щастливи сме да споделим с вас, че тъкмо се заварихме от едно историческо за общността ни събитие. Мла-

дежка ЛГБТ организация "Действие" осъществи първото по рода си обучение на служители на МВР за реагиране при престъпления от омаза по хомофобски и трансфобски побуди.

Участие взеха 56 полицейски служители и имаше представители от всички 28 ОД на МВР в страната. Наши лектори бяха от Комисия за защита от дискриминация, Академия на МВР, Крайслер Кънвее от БХК, Marja Lust и Yanisa Bakalova от Roze in Blauw от Холандия, Goran Staton от Hate Crime Unit Forces на Полицията в Швеция, Borislav Dimitrov - правозащитник. Фасилитатор (човек,

който улеснява работата на групата, организира я, ръководи я, с цел – по-голяма ефективност на събитието - бел. авт.) беше Мария Алкалай.

Тридневният семинар, който се провежда в Хотел „Акватоник” във Велинград, се осъществява с финансовата помощ на Justice Works program of the American Bar Association. Искаме да благодарим още на Американско посолство и Министерство на външните работи.

Излиза че голямо щастие е публично да унижиш полицията на България! Някой може да попита

защо се допуска това?

Защо не само се допуска, но е залегнало и в Стратегията за детето? В раздел „Стратегическите цели насочени към повишаване на ефективността и ефикасността на секторните политики, програми и съвместни действия”, в последната подточка е записано: „Развитие и устойчиво подобряване на капацитета на професионалистите, работещи с деца, на база на установени стандарти за тяхната компетентност. Това включва разработване и приемане на държавни професионални стандарти за подбор, поддръжане

и квалификацията, конкурентно кариерно развитие и атестация за всички групи държавни служители и професионалисти, работещи с деца – социални работници, учители, лекари и здравни работници, психолози и други специалисти, както и полицианти и служители на МВР, маистрати, следователи, адвокати...” Като добавим, че и в Закона за Министърство на външните работи, раздел V. Професионална подготовка, в Чл. 170. (1) е записано „Професионалната подготовка на служителите в МВР се провежда под формата на професионално образование и професионал-

ните около термина джандър; 3. Универсален субект и мъжко господство; 4. Мъжественост – женственост: от философски до всекидневните представи; 5. Психоанализата и културата на 20 век. Теории за мъжката и женската сексуалност; 6. Любавта – европейският феномен. Идентичност и различие през призмата на любовната двойка; 7. Теории и репрезентации на хомосексуалността; 8. Отвъд половото различие: андрогинът и машината. Половото различие и новите технологии; 9. Съвременни дилеми на равенството; 10. Расизъм и етноцентризм;

Вече са издадени лицензи на над 36 агенции за международно осиновяване. Всички те са с офиси в София, с изключение на 3 от тях - в Ботевград, които ще изведат деца в Австрия, Германия, Канада, Италия, САЩ; Варна - в САЩ и село Арбанаси - в Италия. Регистърът на акредитираните досега организации за посредничество при международно осиновяване може да се види на сайта на Министерството на правосъдието и във фейсбук - в сайта "Въпрос на гледна точка", споделен е и от потребителите. Най-франшизиран в списъка са лицензираните доставчици, които ще изнасят деца в най-много държави - 18. Това са: Сдружение „Национална асоциация „Семейство” (FAMILY NATIONAL ASSOCIATION) - в Австралия, Австрия, Белгия, Германия, Гърция, Дания, Ирландия, Исландия, Италия, Канада, Кипър, Малта, Нова Зеландия, Великобритания, Португалия, САЩ, Финландия, Швеция и Сдружение „Веста” (NGO “VESTA”) - в САЩ, Нова Зеландия, Испания, Италия, Швеция, Кипър, Гърция, Канада, Австрия, Германия, Франция, Великобритания, Нидерландия, Ирландия, Люксембург, Белгия, Швейцария, Малта.

Мултикултурализъм и либерална демокрация; 12. Глобализация и антиглобализъм; 13. Биополитика и гол живот; 14. Феминизъм и универсализъм; 15. Човекът – един (не)завършен проект?

Благодарение на тези и кой знае още на какви подготовки вече са обучени десетки, а може би стотици български джандър работници и преподаватели, пълзнали из държавната структура, висши учебни заведения, фирми, фондации, училища и детски градини... Добавяме и преквалификационите курсове за учители, през които МОН на МОН "Студентски практики" в детски градини и училища, както и в държавната и общинската администрация. Обучението се осъществява от Варненския университет "Черноризец Храбър" съвместно с Института за държавна и правото при БАН.

Миналата година бе обявено, че и в Софийския университет „Климент Охридски” ще подготвят студенти по джандър образование под ръководството на проф. Миглена Николчина.

Програмата включва: 1. Кризата на универсализма и просвещенските ценности; 2. Половата идентичност и деба-

ти титли около термина джандър; 3. Универсален субект и мъжко господство; 4. Мъжественост – женственост: от философски до всекидневните представи; 5. Психоанализата и културата на 20 век. Теории за мъжката и женската сексуалност; 6. Любавта – европейският феномен. Идентичност и различие през призмата на любовната двойка; 7. Теории и репрезентации на хомосексуалността; 8. Отвъд половото различие: андрогинът и машината. Половото различие и новите технологии; 9. Съвременни дилеми на равенството; 10. Расизъм и етноцентризм;

Вече са издадени лицензи на над 36 агенции за международно осиновяване. Всички те са с офиси в София, с изключение на 3 от тях - в Ботевград, които ще изведат деца в Австрия, Германия, Канада, Италия, САЩ; Варна - в САЩ и село Арбанаси - в Италия. Регистърът на акредитираните досега организации за посредничество при международно осиновяване може да се види на сайта на Министерството на правосъдието и във фейсбук - в сайта "Въпрос на гледна точка", споделен е и от потребителите. Най-франшизиран в списъка са лицензираните доставчици, които ще изнасят деца в най-много държави - 18. Това са: Сдружение „Национална асоциация „Семейство” (FAMILY NATIONAL ASSOCIATION) - в Австралия, Австрия, Белгия, Германия, Гърция, Дания, Ирландия, Исландия, Италия, Канада, Кипър, Малта, Нова Зеландия, Великобритания, Португалия, САЩ, Финландия, Швеция и Сдружение „Веста” (NGO “VESTA”) - в САЩ, Нова Зеландия, Испания, Италия, Швеция, Кипър, Гърция, Канада, Австрия, Германия, Франция, Великобритания, Нидерландия, Ирландия, Люксембург, Белгия, Швейцария, Малта.

Мултикултурализъм и либерална демокрация; 12. Глобализация и антиглобализъм; 13. Биополитика и гол живот; 14. Феминизъм и универсализъм; 15. Човекът – един (не)завършен проект?

Благодарение на тези и кой знае още на какви подготовки вече са обучени десетки, а може би стотици български джандър работници и преподаватели, пълзнали из държавната структура, висши учебни заведения, фирми, фондации, училища и детски градини... Добавяме и преквалификационите курсове за учители, през които МОН на МОН "Студентски практики" в детски градини и училища, както и в държавната и общинската администрация. Обучението се осъществява от Варненския университет "Черноризец Храбър" съвместно с Института за държавна и правото при БАН.

Миналата година бе обявено, че и в Софийския университет „Климент Охридски” ще подготвят студенти по джандър образование под ръководството на проф. Миглена Николчина.

Програмата включва: 1. Кризата на универсализма и просвещенските ценности; 2. Половата идентичност и деба-

на социални услуги. Сякаш децата са стока. В Закона за социални услуги са отбелязани кои имат право да са доставчици.

Освен общините, особено интересни са т.нар. частни доставчици на социални услуги, които трябва да бъдат лицензирани с подписа на изпълнителния директор на Агенцията за качеството на социалните услуги. Интересното в случая е, че частните доставчици на социални услуги, ако имат издаден лиценз, съгласно законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, имат право да предоставят социални услуги и „не подлежат на лицензиране”, когато извършват тези услуги еднократно или временно без установяване на територията на Република България. (Това, предполагам, е направено за улеснение на осиновяване българчета от чужденци).

Вече са издадени лицензи на над 36 агенции за международно осиновяване. Всички те са с офиси в София, с изключение на 3 от тях - в Ботевград, които ще изведат деца в Австрия, Германия, Канада, Италия, САЩ; Варна - в САЩ и село Арбанаси - в Италия. Регистърът на акредитираните досега организации за посредничество при международно осиновяване може да се види на сайта на Министерството на правосъдието и във фейсбук - в сайта "Въпрос на гледна точка", споделен е и от потребителите. Най-франшизиран в списъка са лицензираните доставчици, които ще изнасят деца в най-много държави - 18. Това са: Сдружение „Национална асоциация „Семейство” (FAMILY NATIONAL ASSOCIATION) - в Австралия, Австрия, Белгия, Германия, Гърция, Дания, Ирландия, Исландия, Италия, Канада, Кипър, Малта, Нова Зеландия, Великобритания, Португалия, САЩ, Финландия, Швеция и Сдружение „Веста” (NGO “VESTA”) - в САЩ, Нова Зеландия, Испания, Италия, Швеция, Кипър, Гърция, Канада, Австрия, Германия, Франция, Великобритания, Нидерландия, Ирландия, Люксембург, Белгия, Швейцария, Малта.

Мултикултурализъм и либерална демокрация; 12. Глобализация и антиглобализъм; 13. Биополитика и гол живот; 14. Феминизъм и универсализъм; 15. Човекът – един (не)завършен проект?

Благодарение на тези и кой знае още на какви подготовки вече са обучени десетки, а може би стотици български джандър работници и преподаватели, пълзнали из държавната структура, висши учебни заведения, фирми, фондации, училища и детски градини... Добавяме и преквалификационите курсове за учители, през които МОН на МОН "Студентски практики" в детски градини и училища, както и в държавната и общинската администрация. Обучението се осъществява от Варненския университет "Черноризец Храбър" съвместно с Института за държавна и правото при БАН.

Миналата година бе обявено, че и в Софийския университет „Климент Охридски” ще подготвят студенти по джандър образование под ръководството на проф. Миглена Николчина.

Програмата включва: 1. Кризата на универсализма и просвещенските ценности; 2. Половата идентичност и деба-

да подложат бебетата си на държавно или частно обслужване? Значи ли че това ще се извърши чрез насилие над тях? Щом е услуга – макар и социална – не значи ли че всеки има право да я приеме или да я откаже? Не! Не значи! При Стратегията не се дава право на избор! Тя се налага като „задължителна услу-

ЗА МЕТАФОРАТА „РОБСТВО”

Продължение от бр. 28

Изклани са и укрилите се в храмовете „Св. Богородица“ и „Св. Николай”, които са обстрелвани с артилерия и запалени. Избити са между 14 000 и 15 000 българи, още към 1200 умират от глад и преживените ужаси. В Турция са отвлечени към 10 000 млади момчета, момичета и жени, малко от които се връщат. Околните села имат същата съдба. Това е може би най-голямото документирано клане в българската история. Градът е напълно изпепелен и след Освобождението е изцяло изграден наново.

При документирания факт на български геноцид, но не признат и досега, днес ние напълно политкоректно и мултикултурно сме на път да изхвърлим даме турското робство през Средновековието като литературна „метафора” и като „терминологично непригоден” израз за ХХ век! Само че животът на нашите деди и предци не е „израз” и „терминология”, не е „метафора”, а реално човешко битие!

Какво е геноцид? Съгласно приетата от Общото събрание на ООН Конвенция за преследване и наказване на

Детелина ДЕНЧЕВА

престъплението геноцид през всички периоди на историята, се признава като престъпление срещу човечеството. Съгласно чл. 2 от Конвенцията под геноцид се разбира всяко едно от следните действия, извършени с цел да се унищожи отчасти или изцяло една национална, етническа, расова или религиозна група като такава:

- а) убиване на членове на групата;
- б) причиняване на сериозни телесни или душевни повреди на членове на групата;
- в) умишлено налагане на групата на условия за живот, целящи физическото ѝ унищожаване изцяло или отчасти;
- г) мерки за предотвратяване раждаемостта на групата;
- д) насилственото продаване на деца от групата на друга група.

ДЕЩАТА – МИШЕНИ

га” (т.е. насила), макар да противоречи на Конституцията, където се казва, че не държавата, а родителите носят отговорност за грижата и възпитанието на децата си. Но, има време, ще променят и нея.

И в Закона за социалните услуги също се споменава, че е задължително. В раздел 2 „Социални услуги като мерки за закрила на детето ясно и точно е казано: Чл. 88. (1) Всички социални услуги в изпълнение на мерки за закрила на детето се предоставят по реда на Закона за закрила на детето. (2) Родителите и лицата, които полагат грижа за деца, са длъжни да ползват определените от съда и дирекцията „Социално подпомагане” социални услуги в изпълнение на мерки за закрила на детето.

По пътя на тази логика след време може да бъдат узаконени и да се наложат като задължителни и „сексуалните услуги”. Да се внуши на дете, че да продаде тялото си е достойна за уважение, приятна и безобидна работа, от която ще спечели пари, е много лесно. И защо не?

Сега извратеното става нормално, а нормалното – извратено.

Постепенно моралът губи своя смисъл. Както традициите и идентичността ни. Както бавно, но сигурно, потъват в небитието подвизите и саможертвите на нашите герои, на литературните ни класици, изхвърлени от учебниците на десета най-безцеремонно, едва ли не като срамни и вредни, и заменени с нови европейски ценности.

Да не забравяме привилегираните и продажни издателства, които нагло, с цел тлъсти облаги, подлизурстват за финансиране от държавата на тези проекти като издават детски книжки, изпълнени с гнусни за гледане картинки и текстове и по този начин се включват в обучението на малките деца в секс перверзии и психическо обръкване.

Има много примери за книжки, които покваряват невинната детска психика и възмущават родителите. Няма да преразказваме тяхното съдържание, но не можем да не посочим, че в тях се говори за насилие, изтезания, убийства, смърт и пр. На това ги учат и детските видеогигири, интернет, телевизион-

Тези престъпления са толкова безспорни, че не се налага да се изяснява кога и как Османската империя е провеждала политиката на народностна и религиозна асимилация, както и случаите на унищожаване на групата като народностна общност, изповядваща православната вяра.

Заслужава да се отбележи, че всеки, който нарушава един международен акт, ратифициран от съответната държава, извършва престъпление, за което следва да се търси наказателна отговорност. България е ратифицирала тази Конвенция след приемането ѝ за член на ООН през 1955 г. Съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, те са част от вътрешното право на страната и се прилагат пряко. В случай на различие предимство имат международните договори.

Луи Леже
”Българското Възраждане е едно от чудесата на ХХ век!”, казва Луи Леже, но в българските учебници по „История и цивилизации” за 8 клас, когато се изучава периода „От Новото време до края на ХХ век”, съотношението българска и световна история е 5%: 95%! Цифрово и сло-

вом там са формулирани ЧЕТИРИ ТЕМИ: „Балканското Възраждане на българите”, на стр. 126; - урок за практическа дейност; „Възстановяване на българската държавност”, на 192 стр.; - /НЗ/ нови знания;

„Учредителното събрание в Търново”, на 196 стр. – урок за практическа дейност; „История и цивилизации”, изд. „Булвест 2000”, 2016 г.

В Трети раздел: „Веът на национализма”, на стр. 192 е формулирана темата „Възстановяване на българската държавност”.

Първа точка от нея: Пътят към свободата е представен доловно по следния начин: „Революционерите подготвят и реализират Априлското въстание. Саможертвата на въстаниците застава Великите сили да се заемат с уреждането на българския въпрос. Русия е принудена да наложи постигнатото споразумение по военен път. Руската армия печели войната. Османската армия подписва преархателен договор с Русия в Сан Стефано. С него е създадено Българското княжество върху териториите, населени с българи.” Така български историци и достопоточни университетски преподаватели представят върховия исторически момент на нашия народ: Въстановяването на българската държава от небитието на пет вековна забрава и робство! Място за страдания и възторзи – няма, няма място и за най-обикновено съпричастие към събитията и отношения! „Подготвят и реализират...”, руската армия печели войната... създадено е българско княжество на територии населени с българи... Толкова е достатъчно за събитията, което Луи Леже описва като ЧУДОТО НА ХХ ВЕК”.

На стр. 4

ни с многократни повторения от почти всички телевизионни канали.

Все повече нараства броят на издателства, които тихомълком бават огромни тиражи от развратни си илюстровани книжки. Разбира се с подкрепата на българското законодателство. Иначе нямаше да смеят да го направят – шеше да е незаконно. Водещи в това отношение са „Deja Book”, „ПАН”, но можем да

добавим и „галението” от МОН издателства „Провесета” и „Анубис”, (с техните антибългарски учебници), които всяка година са на първо място в спечелените проекти за финансиране. Особено „Анубис”, което издава главно учеб-

вали, спортни и театрални прояви, гей изложби, джандър обществени събития. Върхът тази година бе София Прайд, оцетил българския данъкоплатец с близо 100 000 лева и реализиран за дванайсетти път с любезното съдействие на общинарите, начело с кметницата Фандъкова и други държавни и международни институции. Към участниците бе отправено специално извление за подкрепа и окуражаване от официални представители на повече от 36 държави и международни организации по света, което доказва колко всеобхватно е проникнала заразата в демонизирания свят, в който живеем. Ето част от текста и подписите.

„С подписването на настоящото изявление, ние окуражаваме всеки да се възползва от тази възможност да подкрепи и защити ценностите на толерантността и правата на човека и да се присъедини към София Прайд шествието, за да посрещнем ЛГБТИ хората без предръждания и дискриминация като равни граждани и да насърчим ЛГБТИ равенството.

Няма да споменавам конкретно гей клубове, безбройните сайтове и програми на наши и чужди НПО-та, фондации, сдружения, агенции, неизброимите семинари, конкурси, проекти и пр., които заливат не само интернет пространството с пропаганда, но и организират фести-

На стр. 4

Току-що влязнахме във външния коридор на театъра, г. Кривцов ни посрещна и каза бързо: — Господа, едно неприятно нещо!

— Какво? — попитаха неколцина заедно.

— Но това трябва да е някаква недоразумение! — каза той. По лицето му, осветлено от стенните ламби, се четеше безпокойство и недоумение.

— Как, отлагат концерта може би?

— Не, идете вижте! — каза Кривцов и ни посочи червената афиша на стената.

Приближихме и взехме да четем афишата. Там беше програмата на музикалната вечеринка. Тя се състоеше от маршове и химни на всички славянски народи, които щеше да пее капелата на Славянски. Най-напред беше руският химн "Боже, царя храни", а после идеха останалите. Нашата "Шуми Марица" стоеше по средата им.

Но една дебела черта със син молив беше теглена въз словата, та беше заличена.

Ние останалите втрещени!

***

Тая сцена произлизах вечерта на 18 юли 1888 година в коридора на "Руският театър" в Киев.

Него ден се сключваха седмодневните празненства в Киев в памет на девятотната годишнина (15 юли) от покръщението на руския народ в тоя град. Този юбилей беше събрал голямо множество народ; бяха надолжи представители от цяла Русия, от страна на официалния свят, висшето духовенство и интелигенцията; бяха се явили депутации от цял славянски мир, представени в лицето на отборните си граждани, публицисти, политически деятели, писатели, поети; народите или правителствата на славянските земи бяха поискали да вземат живо участие в братския празник и по тоя случай да засвидетелствуват още по-тържествено своята кръвна и духовна връзка с велика Русия, да я почетат и да подигнат блясъка на юбилея на едно от величайшите събития в живота на руския народ. Имаше депутации и от православните неславянски страни: Румъния, Гърция, Абисиния.

Имаше от Англия — от страната на англиканската църква.

Имаше от Япония — от православните японци.

Само от България, от православната и освободена с руска кръв България, не се очакваше никой.

Увлечено от антируската си политика, тогавашното българско правителство не беше сторило

нищо. Нито то взе почин да бъде представена България тука, нито допусна да се вземе. Отсъствието само на България от това братско, всеруско, почти всеславянско тържество беше едно грозно нещо, една съблазън за другите славяни, един срам за нас.

Обтегнатите отношения с Русия не трябваше да попречат на България да изгълни един дълг на вежливост и на човештина; политиката на минутата не можеше да послужи за извинение на това невнимание, което в случая добиваше вид на едно ново, дръзко и ненужно оскорбление, прибавено при другите...

Когато в самото надвечерие на юбилея емиграцията в Цариград и в Одеса се научи, че от Бъл-

ИЗПЪДЕНИЯТ МАРШ

Възпоминание от Русия

гария нищо няма да има, че тя ще се умълчи, че и Екзархията няма да изпрати представители, то реши тя да изгълни тоя дълг. Веднага една депутация, съставена от по-видните емигранти в горните два града, тръгна начело с дядо Цанкова за Киев. Тая депутация, в която имах чест да бъда и аз¹, неупълномощена ни от правителството българско, ни от народа, се яви като българска депутация на руския юбилей. Скандалът бе избягнат.

С неописуем блясък и великолепие, с небивала тържественост се отпразнува юбилеят. Киев, окичен със знамена, а вечер илюминован, беше добил необикновено празничен вид; в улиците гъмжеше гъсто множество народ, сред което групите на славянските депутации, отличени със златни жетони на гърдите, минаваха, поздравявани с почит и умилението от добрия руски народ. Богослужения, водосвети, шествия до Днепър, до мястото, дето се е бил кръстил светият княз Владимир с народа си, военни паради, обеда, речи, тържества, разходки с музика на параходи по реката, гърмеж на топове и камбани, посещение на манастири и скитове, скрити в горис-

Иван Вазов - 1880 година

любие се надмина в усилията си да задоволи милите славянски братя, да ги изглади с внимание и топло съчувствие, да им изкаже уважение, да остави в душите им неизгладимо впечатление за кратковременното им гостуване в стените на "майката на руските градове" и за тържеството, що ги бе привлякло в нея.

Аз няма да забравя никога тия дни.

Имаше обаче за нас, българската депутация, митове на малки огорчения. Една струйка от хладина се забелязваше към България, особено в средата на влиятелните руски кръгове.

тите околности на Киев, приеми официални изпълниха тая знаменита юбилейна неделя. Нас ни посрещаша с любов навсякъде. Руското пословично госто-

При всичката изключителност и извънредност на часа очевидно беше, че в душата на русите не може да се спотаи съвсем горчивото чувство на обидата и мъка, които те изпитваха от поведението на България, от "неблагодарността" на освобождения народ към освободителите му; в ума на русите непобедимо се сливаха понятията за народ и правителство, те отождествяваха едното с другото, пристигнали да се усъмнят подир върволицата прискръбни събития и разочарования в предаността на българския народ. Нам се даваше особено да почувствуваме това при отношението им спрямо нас и сръбската депутация, състояща се от двадесетина души сърби, повечето дошли от Белград, имайки в редовете си митрополита Михаила, генерала Груича и Пашича, отношения, запечатани към последните с особена топлина и благодарноположение. Това беше отражение на новото течение в руското общество. В това време симпатията към Сърбия растяха, колкото по-не в стените на "майка на руските градове" и за тържеството, що ги бе привлякло в нея.

Сега лесно се обяснява нашето списване в лицето на отборните си граждани, публицисти, политически деятели, писатели, поети; народите или правителствата на славянските земи бяха поискали да вземат живо участие в братския празник и по тоя случай да засвидетелствуват още по-тържествено своята кръвна и духовна връзка с велика Русия, да я почетат и да подигнат блясъка на юбилея на едно от величайшите събития в живота на руския народ. Имаше депутации и от православните неславянски страни: Румъния, Гърция, Абисиния.

Имаше от Англия — от страната на англиканската църква.

Имаше от Япония — от православните японци.

Само от България, от православната и освободена с руска кръв България, не се очакваше никой.

Увлечено от антируската си политика, тогавашното българско правителство не беше сторило

***

Прочее вечерта на 18 юли се даваше в Киев музикална вечеринка, епиглотът на празнуваната. Тая вечеринка се даваше в чест на славянските гости, поканени всички на нея. Знаменитият Славянски щеше да пее националните химни на всички славянски народи. Славянската душа тука щеше да се излее в мелодията на музиката и всичките й жици щяха хармонично да треперят в едно общо упойно чувство на любов, на братство, на взаимност, на идеали: исторически под чаровната сила на славянския звук...

Сега лесно се обяснява нашето списване в лицето на отборните си граждани, публицисти, политически деятели, писатели, поети; народите или правителствата на славянските земи бяха поискали да вземат живо участие в братския празник и по тоя случай да засвидетелствуват още по-тържествено своята кръвна и духовна връзка с велика Русия, да я почетат и да подигнат блясъка на юбилея на едно от величайшите събития в живота на руския народ. Имаше депутации и от православните неславянски страни: Румъния, Гърция, Абисиния.

Имаше от Англия — от страната на англиканската църква.

Имаше от Япония — от православните японци.

Само от България, от православната и освободена с руска кръв България, не се очакваше никой.

Увлечено от антируската си политика, тогавашното българско правителство не беше сторило

та им се изобразяваше някакво недоумение...

Ние стояхме в нерешителност и се разговаряхме тихо.

Дядо Цанков гълчеше сърдит:

— Да не бяха туряли хич тая пуцина в програмата, тогава друго... Но туриха "Шуми Марица", па я задраскаха. Това е цял маскарлък!

— Та они нас, бугарщина-та, ни чинюет резил на светот — казваше обиденият дебърчанин.

— Разпоредителите, разпоредителите трябва да намера — извика Кривцов, — трябва да се обясни това... недоразумение. Това е невъзможно.

Не знам дали ние или той беше по-поразен от тая ненадейна случка; неговото пълно, хубаво и открито лице се беше изменило от скръб и негодувание.

— Господа, не мърдайте оттука, моля, чакайте, докато се върна... да вида кому дължим това неприличие. С това се плюе не на вас, а на руското гостопримство.

И той ни остави.

Ние очаквахме в коридора с нетърпение.

След малко Кривцов се върна.

— Батюшки, — каза той, като си изтриваше пота от лицето, — влезте, влезте, за вас са определени две от първите ложи.

— А "Шуми Марица"?

Той махна с ръка.

Па като сниши гласа си, обясни ни, че махването на българския марш от програмата не станало с цел да ни докачат, а по съображения от друго, деликатно естество, и ни предаде извиненията на разпоредителния комитет. Той ни успокоява доста, но не ни разправи ясно кои бяха тия съображения, очевидно беше му трудно да ни обиди истината. Ние настоявахме. принуди се най-после да ни обясни, че махването на "Шуми Марица" е станало да се не наранят някои чувства, някои самолюбия тая вечер. Чии бяха тия самолюбия и тия чувства, ние нито за миг не се подвоумихме да се догадим; всички разбрахме, че това се прави в угода на сърбите. Сами ли бяха изяви-ли притезания, виждайки може би в нашия марш, под звуковете на който преди две години и половина българските знамена бяха се развели победоносно на сръбска земя, един наранителен за тяхната чест спомен, разпоредителите ли по свой почин, от чувство на прекалена деликатност към сръбските гости, бяха решили това — не можахме да узнаем. Кривцов ни даде да развием влияние, от по-високо място. Нам не ни бе мъчно да повярваме това, като имахме пред вид признаците на хладина и на сръбна към България, за което

се спомена по-горе.

Кривцов залагаше по всеки начин да ни успокои и придума да влезем вътре. Той ни представяше на вид лошото впечатление, скандала, който би произвело отсъствието на българската депутация, и че това би турило в трудно положение самите руси, а най-вече него. Той ни закланаше да се не обиждаме, да влезем в положението молеше, ободряваше.

Подир всичко това ние наме-

славянски, облечен в богати староруски болярски одежди, както и жена му, както и дъщеря му.

Най-напред се изпя руският химн, излязан от публиката на крака. Въодушевени ръкопляскания поздравиха хора, когато свърши. Подир четвъртчасова почивка Славянски пак излезе и изпя ческия марш, поздравен пак от бурни ръкопляскания; а след това — почивка и нов славянски химн или

няше за последен път, награждаван сега с още по-продължителни и горещи ръкопляскания от публиката, която се размърдаваше, за да стане, на предните редове на партера се изправи ненадейно Ашинов, със своята странна, руса, женствена физиономия, с голяма свилена руса брада, облечен в богата черкезка като кубански казак, с абисински орден на гърдите, и извика на Славянски със своя тънък и писклив глас:

— Шумит Марица!
Всички очи се обърнаха към него.

Шумът утихна.
Славянски остана на сцената в недоумение.

Един стар генерал от средните чиновне на партера извика:

— Шумит Марица!
Викът "Шумит Марица" се подзе и от други присъстващи; повтори се доста гъсто и от местата, дето седяха депутациите; особено силно завикаха четите и руските офицери. Па загърмя и цялата зала:

— Шумит Марица!
При това общо желание, изричано тъй неочаквано и тъй дружно, Славянски се обърна към хора си, даде му бърз знак с ръка и българският марш се запя сред пълната въдворена тишина.

Всеки може да си представи чувството, което ни облада. Станали прави, разтреперани от неопикуемо възмущение и щастие, пораят до небето от гордост, ние слушахме с очи, обрънати към хора, нашия мил и славен марш, като усещахме, че към нашите ложи — особено ложата, дето беше дядо Цанков — бяха устремени множество съчувствени погледи. Хорът пееше стройно, с увлечение; потресающата сила на тая песен въз блудкаво игри немски мотив, без войствености удари, но пълна със спомени за дни на славни борби и събития, ехтяла в димовите на битките, в урата на победите и триумфите, покърти до дълбочините нашите изтерзани в изгнанието и унижението български души. Сякаш тая чудна песен беше един силен протест против посягането въз българската чест; сякаш ти сбра в себе, кристализува в звукове всичко високо и добро, каквото имаше у нас, всички-

марш. По тоя начин се изредиха всичките песни, означени в програмата, освен оседения български марш.

Това обстоятелство ни бъркаше да можем да се присъединим към общия ентузиазъм, да се издигнат чувствата ни до диапозона на възторга на останалите гости, силно потресени от възмущение при слушането родни славянски звукове в това интимно, почти семейно славянско събрание. Заедно с другите и ние пляскахме, но в душите ни беше тежко, скръб и мъка имаше там, ние се чувствувахме като убити.

Току-що Славянски се кла-

но най-радостен, най-щастлив, най-разтъртуван от умилението беше Кривцов. С тържество в погледа, с разтреперан от душевно възмущение глас той ни каза:

— Разбирате ли какво значи всичко това, господа? Това значи: любов. Избухна тя, не се удържа. Сърцата, които бяха затворени за България, се разтвориха, запалиха се при първата психологическа искра. Ние искаме да ви се сърдим, да ви ненавидим, но не можем... И когато имаме вид, че ви мразим, знайте, че ние пак ви обичаме, против волята си... Във ваша полза говори сърцето ни, говори кръвта на руския човек, проляна за вас... Връзката между нас и вас е

неправилна, симпатията безсмъртна... Помнете го винаги, кажете го у вас, когато идете!

И тоя русин, който тъй много страда с нас заедно преди вечеринката, сега се радваше повече от нас на нечуваната триумф на махнатата из програмата "Шуми Марица", за победата на изгнаницата.

Истина, той беше направил нещо за тая победа; той беше пошушал няколко думи на неустрашимия казак, който пръв даде тона. Кривцов познаваше добре руската дума - добра, любезна, лирическа, каквато беше и неговата.

Той се помина преди няколко години. Бог да прости тоя добър русин!

те слави на българския народ. При днешните обстоятелства особено, в днешния час, на това място тя имаше страшно за нас обаяние.

Когато хорът свърши първия куплет с припева:

Марш, марш, генералю наш!

— публиката се дигна: един ураган от ръкопляскания. Залата се потресе. Заехтяха "браво!" и "ура!"... А Кривцов? Плясински орден на гърдите, и извика на Славянски със своя тънък и писклив глас:

— Шумит Марица!
Всички очи се обърнаха към него.

Шумът утихна.
Славянски остана на сцената в недоумение.

Един стар генерал от средните чиновне на партера извика:

— Шумит Марица!
Викът "Шумит Марица" се подзе и от други присъстващи; повтори се доста гъсто и от местата, дето седяха депутациите; особено силно завикаха четите и руските офицери. Па загърмя и цялата зала:

— Шумит Марица!
При това общо желание, изричано тъй неочаквано и тъй дружно, Славянски се обърна към хора си, даде му бърз знак с ръка и българският марш се запя сред пълната въдворена тишина.

Всички може да си представи чувството, което ни облада. Станали прави, разтреперани от неопикуемо възмущение и щастие, пораят до небето от гордост, ние слушахме с очи, обрънати към хора, нашия мил и славен марш, като усещахме, че към нашите ложи — особено ложата, дето беше дядо Цанков — бяха устремени множество съчувствени погледи. Хорът пееше стройно, с увлечение; потресающата сила на тая песен въз блудкаво игри немски мотив, без войствености удари, но пълна със спомени за дни на славни борби и събития, ехтяла в димовите на битките, в урата на победите и триумфите, покърти до дълбочините нашите изтерзани в изгнанието и унижението български души. Сякаш тая чудна песен беше един силен протест против посягането въз българската чест; сякаш ти сбра в себе, кристализува в звукове всичко високо и добро, каквото имаше у нас, всички-

марш. По тоя начин се изредиха всичките песни, означени в програмата, освен оседения български марш.

Това обстоятелство ни бъркаше да можем да се присъединим към общия ентузиазъм, да се издигнат чувствата ни до диапозона на възторга на останалите гости, силно потресени от възмущение при слушането родни славянски звукове в това интимно, почти семейно славянско събрание. Заедно с другите и ние пляскахме, но в душите ни беше тежко, скръб и мъка имаше там, ние се чувствувахме като убити.

Току-що Славянски се кла-

ЗАВРЪЩАНЕТО НА

В Гърция, след предрочните парламентарни избори отново във властта, са старите политически династии.

веднага след 12 юни 2018 г., най-близкият съюзник в правителството на СИРИЗА - военният министър Панос Каменос, обяви, че излиза от правителството и неговата партия „Независими гърци“ (АН ЕП) оттегля парламентарната си подкрепа за СИРИЗА. НД веднага приласка отцепника и по пътя на едно патриотарско тържество, политическо лицемерие и митингождийство с лозунги от типа на „Македония е гърция“ и „Македония е само една“, съюзът НД и АНЕП, обвини СИРИЗА, че „предава националната кауза“. Този тип политическо говорене сработи успешно и успя да заблуди и настрои гърците сре-

страна и утвърди стратегическото военно присъствие на Гърция в региона. Не турските военни самолети и не нашите Ф-16 „като не могат лесно да завият, ще охраняват въздушното пространство на Северна Македония“, а гърците ВВС днес наблюдават и охраняват въздушното пространство на нашите съседи. Не наши институции и съветници от БА, а гърците сухопътни войски обучават македонската армия. Всеки здравомислещ българин с елементарни военни и географски познания може да си отговори на въпроса какво означава това и кой има полза от името „Северна Македония“.

които се ползваха обикновените гърци се осъществяваха, не само за сметка на повишаване данъците на едрия бизнес, но и в неин ущърб. Правителството на СИРИЗА отчете тази своя грешка още преди изборите и в предизборната си програма обяви редица икономически мерки в подкрепа на средната класа, но беше вече късно.

Сериозна причина за загубата на СИРИЗА бе и недостатъчната работа за изглаждане противоречията и обединение на всички леви и прогресивни сили - главно ГКП и МЕРА-24 в един прогресивен алианс, за да не се допусне връщането на десницата от НД на власт, която заедно с бившата партия ПАСОК доведоха страната до банкрута от 2010 г. Въпреки че в много населени места, по инициатива на СИРИЗА, това предизборно обединение беше вече започнало, то съществено закъсня и не успя да се осъществи във всички региони. Според Ципрас: „Проектът за Прогресивния алианс бе стартиран твърде късно и ако той бе реализиран шест месеца преди изборите, развитието щеше да бъде различно. Просто нямаше необходимото време, структурите на Прогресивния алианс да придобият статут на юридическо лице във всички региони на страната.“

Младите динозаври

Новият министър-председател и председател на НД - възпитаникът на Харвардския университет и син на политическия динозавър Константинос Мицотакис-Кириакос Мицотакис обяви, че ще управлява страната с „малоброен кабинет“, а прави-

телствената схема за управление ще бъде „нова и много по-гъвкава“. На практика се оказва обаче, че „новата“ правителствена схема на Нова демокрация не е нито нова, нито е малка и гъвкава. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

ДИНОЗАВРИТЕ

Ципрас дебят за „нов модел на партията и решителното ѝ отваряне към другите прогресивни сили“, нещо като Единния народен фронт, който „Нова зора“ предлага вече от години.

Това са в общи линии главните причини и обстоятелства, които доведоха до загубата на СИРИЗА и връщането на дясно консервативната партия НД на власт. Като всички балканци

и гърците са максималисти.

Те все още хранят илюзорната надежда, че някой може в един управленски мандат да им върне загубения стандарт на живот. Но това е много по-обширна тема и за нея друг път.

Младите динозаври

Новият министър-председател и председател на НД - възпитаникът на Харвардския университет и син на политическия динозавър Константинос Мицотакис-Кириакос Мицотакис обяви, че ще управлява страната с „малоброен кабинет“, а прави-

телствената схема за управление ще бъде „нова и много по-гъвкава“. На практика се оказва обаче, че „новата“ правителствена схема на Нова демокрация не е нито нова, нито е малка и гъвкава. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

Гърция. Десницата се завърна во главе със следващото поколение на старите династии в гърцката политика, тези на Мицотакис, Караманлис и Папандреу и цялата кохорта бивши министри от периода 2012-2014 г., както и неолиберални технократи - все любимици на кредиторите от Еврогрупата и МВФ. Бившият гърци премиер Георгиос Папандреу влиза в сегашния парламент от листата на Движението за промяна (КИН-АЛ), а наследникът на другата династия, тази на Константинос Караманлис-Костас - Ахилеас Караманлис, бе уреден с поста Министър на Инфраструктурата и транспорта. С кабинет от общо 51 министри и заместник-министри, Кириакос Мицотакис ще се опита да удовлетвори властовите амбиции на възможното повече ръководни кадри на

та на хегемона, на ЕС и на НАТО, а и защото лично Мицотакис преди подписването на споразумението, вече бе дал дума пред тях, че ако дойде на власт ще го признае. Най-вероятно след престорено сила, по-скоро креслива реторика, позицията на новите управляващи постепенно ще еволюира от анатема към „строг контрол за неговото спазване“.

Противоречия в програмата на НД

Веднага след изборите Мицотакис обяви пред гърците медиите своето „Силно послание и план за промяна в Гърция“. Той обеща да рестартира икономиката с амбициозен икономически растеж в резултат на частни инвестиции, износ и иновации. Преди и след спечелване на изборите Мицотакис охотно и с мъгляви обещания говореше за по-малко данъци, нови работни места и други евентуални блага, които очакват гърците, ако той дойде на власт, но бягаше като дявол от тамият от прекия отговор как ще стане това. Той неслучайно отказа да участва в пряк публичен дебят с Ципрас, за това кой как възнамерява да изпълни предизборната си програма и обеща-

ния. В предизборните си срещи с

Гърците, за разлика от нас, много скоро ще разберат, че се налага да понесат проблемите на онова, което сами са си избрали, а след това - отново на площадите и пред урните.

представители на едрия бизнес обаче по обещание за намаляване на техните данъци, като ги уверяваше, че ще намали и обществените разходи. Там също е казал, че може да се премине към удължено работно време и седмица и, че държавата е в състояние да гарантира само 50% от стойността на пенсиите. Това обещание черено на бяло означава само едно: Намаляването данъците на едрия бизнес ще става за сметка на съкращаване на обществените разходи. Казано още по-разбираемо - това означава намаляване издръжката на болниците и училищата, замразяване, ако не и оряване на пенсиите, премахване на бонусите, засилване експлоатацията на работещите. Отговорът е прост и ясен и обикновените гърци, за които единственият начин да се информират са големите, подчинени на НД медиите, а интернет е все още скъпо удоволствие, ще трябва да го научат след като го изстрададат отново.

Гърците, за разлика от нас, много скоро ще разберат, че се налага да понесат проблемите на онова, което сами са си избрали, а след това - отново на площадите и пред урните.

Предсрочните парламентарни избори в Гърция, които се провеждаха в неделя - 7 юли - потвърдиха очертаната картина от предшестващите избори за Европейски парламент. В Гърция се отваря нова страница в политическия живот. Резултатите от изборите, при едва около 56% -най-ниската изборителна активност от 1974 г. насам, е фактът, повърхностно и смешно дори бе коментиран от нашите „правилни“ медиите. Някак не солидно е да се приеме за сериозен аргумента посочен от агенция Greek Reporter, че заради високите температури, достигащи в някои части на страната до 39° С, много гърци граждани са предпочели да прекарат деня си на плажа вместо да гласуват!

Митко Шопов

За тези, които познават гърцката действителност обаче е ясно, че не времето е причината за отказа на 44% от гърците да застанат пред урните. Причината се нарича загуба на доверие в политическа класа, която не може да реши проблемите, натрупвани повече от 20 години.

Диспозиция на „новата страница“

Така или иначе, победител е главната опозиционна десноцентристка партия „Нова демокрация“ (НД), която получи 39,83 % от гласовете и ще има 158 места в 300-членния еднокамарен парламент. Абсолютното мнозинство ѝ гарантира конституционното право на самостоятелно правителство.

С 31,55 процента от гласовете управляващата Коалиция на радикалната левица (СИРИЗА) на премиера Алексис Ципрас, се превръща в главна опозиционна сила и ще има 86 депутати.

Следват: Лявоцентристското „Движение за промяна“ - с 8,05 % и 22 депутати; Гърцката комунистическа партия - с 5,32 % и 15 депутати; крайно дясната партия „Гръцко решение“ - с 3,71 % и 10 депутати и лявото движение на бившия финансов министър от правителството на СИРИЗА Янис Варуфакис МЕРА-25 - с 3,45 % и 9 депутати.

Внимателният и обективен анализ на тези резултати, който подозрително липсва в близките до българското правителство медиите, спрягащи фалшивата теза за „абсолютен триумф на НД и пълен разгром на СИРИЗА и левицата“, показва твърде различна реалност. Очакванията на десницата, че СИРИЗА ще се провали на изборите и ще рухне като бившата ПАСОК, не се оправдаха. С близо 31,5% и близо 1.8 милиона гласа тя не само не претърпя поражение, но и успя да се съхрани с тенденция за стабилизиране като бесспорен полюс на лявото пространство.

Защото за четири години от своето управление СИРИЗА направи не малко за облекчаване и подобряване положението на обикновените гърци граждани, които бяха най-засегнати от кризата. Въпреки компромисите и болезненото споразумение с кредиторите от 2015 г., когато дойде на власт с 1,9 хил. галаса, СИРИЗА балансираше между наложите

от кредиторите финансови ограничения и основната идея в нейната програма - подкрепата на социално слабите слоеве от обществото и възстановяване на техните права по пътя на социалното им благосъстояние.

Свършено от СИРИЗА

На първо място правителството на Ципрас успя да осигури устойчив растеж на гърцката икономика, успя да въведе ред в публичните финанси и главно

Котузовската тактика на Ципрас съхрани „Сириза“

създаде резервен фонд 34 милиарда евро!

До края на 2018 година безработицата бе намалена с 13%; с 8% бе намалена младежката безработица и бяха разкрити 380 000 нови работни места.

Правителството на СИРИЗА, създаде устойчива система за социална сигурност на гърците граждани; възобнови колективното трудово договаряне; върна 13-ата пенсия; намали данъците и свали на 13% ДДС за храните и редица важни стоки от първа необходимост. Увеличена беше минималната работна заплата с 11% и 27% за младите работещи хора.

Освен това реализира работни програми за 240 000 безработни на стойност 2,4 милиарда евро.

Вижда се, че всичко казано дотук не е никак малко. И възниква въпросът: защо все пак СИРИЗА загуби парламентарните, а преди това и общинските, както и изборите за Европарламент?

Причината за загубата на СИРИЗА, според познавачите на обстановката в съседна Гърция, не трябва да се търсят в социалната област. Колкото и странно да е, загубата има емоционална окраска и нейното име е Преспанското споразумение, което премиерът Ципрас подписа със Скопие на 12 юни м.г.

Тук е важно да припомним, че

Грешките на „Сириза“

И на Ципрас бяха в това, че реализирайки тези планове и идеи, той разчиташе да си осигури моралната и медийна подкрепа на Запада за предстоящите парламентарни избори. Западът, както винаги обаче, се оказа злопамятен и му отмъсти със задна дата на Ципрас за неговото крайно отрицателно отношение към кредиторите и упоритата съпротива за отстояване на гърците национален интерес. Върхът на тази съпротива бе излизането на Гърция от Меморандума с кредиторите. И те предпочетоха много по-изгодната дясна, неолиберална, Нова демокрация, която на всичко отгоре винаги е била прозападна. Какво тук значат някакви гърци национални интереси? Пък било и икономически. Затова огънат на медийната атака от Запад и лоялните прозападни медиите в Гърция, бе насочен и все по-ожесточаван, срещу СИРИЗА.

На следващо място, както призна и самият Ципрас, причина за загубата на изборите бе и недостатъчната грижи и внимание към средната класа в Гърция. Имено тя, заедно с хората от бедните слоеве, беше неговата база материализирала устремта на СИРИЗА към властта. Средната класа се отдръпна от правителството и нейните представители останаха пасивни на изборите, защото данъчните облекчения, от

както и интеграцията на западните балкани не е идея на Борисов. Ципрас подготви и подписа споразуменията от Преспана под натиск на САЩ и Запад на Европа. Стръвта наречена ЕС

ПОСЛЕДНИЯТ ОТ ЕДНА БЕЗСМЪРТНА КОЛОНА

Ако търсите пещера, създадена в двадесетия век, ще я откриете тук. Край едно от най-оживените кръстовища в София, сред звън на трамваи и моторна глъч, под клоните на върби и тополи, мълчат прихлупени към земята старите тунели на Гарнизонното стрелбище. В тези тунели, пише **поетът Николай Христов**, „пред дулата на езекуторските взривове, преминава и една безсмъртна колона: работници и учители, журналисти и шивачи, генерали и поети, червеноармейци и интебригадисти... Хора, чиито в човешки съдби се оглежда съдбата на България.“

55-ият последен от колоната е **Петър Ангелов Добрев**, роден на 6 май 1918 г. в с. Караклисе, Димотишко, днес в територията на съседна Гърция. Осъден е по процеса след разкритието за антифашистка дейност в **Школата за запасни офицери** и в други софийски казарми. В послеписа на стихотворението „Спомен“ от **големия български поет Александър Геров**, политзатворник от март до септември 1944 г., което поместваме отделно, Геров свидетелства, че той, Петър Ангелов, изкомандвал: „Момчета, на това ли съм ви учил? Стреляйте точно!“ Привеждаме и личния разказ на неповто-

римия и **незабравам Петър Слабаков** от книгата-анкета с него „**Петър Слабаков знае 3 и 300**“. Той е служил в една дружина, в една рота и в един взвод с осъдения Петър Ангелов и е бил един от осемте курсанти, които жребият определил да извършат разстрела. Слабаков обаче отказал да се подчини на слепия избор на съдбата.

Впрочем, тази чудовищна приумица - другари да разстрелват свои другари, се ражда в главата на генерал **Кочо Стоянов**, началник на **Софийския гарнизон**, същият - езекутор от зловещата Трета секция на генерал Иван Вълков от чудовищната със своите безумия 1925 г.

Особен ден е 18 юли. Той е светлият рожден ден на **Апостола на Свободата Васил Левски**. Но на 18 юли умира Стефан Стамболов - министър-председател и поборник за България. Умира и последният разстрелян антифашист в **тунела на Гарнизонното стрелбище** - Петър Ангелов Добрев - същият, за който легендата твърди, че **сам е командвал собствения си разстрел**.

18 юли - вечност и безсмъртие в името на България.

Борбата е безмилостно жестока! Борбата за България!

ПЕТЪР АНГЕЛОВ

Петър Ангелов бил от щаба на дружината, но и в нелегална група, заедно с Юлия Огнянова. Заловили ги двамата през февруари 1944 година на явка. Започнало следствие. Арестували 13 човека от ротата. Разследвали ги около една седмица като през цялото време ги държали с одеяла на главите. Интересували се единствено има ли връзка Петър Ангелов с други хора от школата, които да е въвлякъл в нелегалната работа. Не могли да разберат.

Юлия и Петър (когото тя знаела единствено като Пиер) били осъдени на смърт. Двамата знаели само нелегалните си имена. Петър Ангелов бил взводен командир на трети взвод и той трябвало да бъде разстрелян показно на 18 юли 1944 година - рождената дата на Васил Левски. "В името на Негово Величество Симеон Втори и на царство България", както пишело в заповедта, но и за назидаване на школниците от Седма рота.

„Тегли се жребий и се падна на първи взвод, в който бяха аз, да извърши разстрела. След това се тегли жребий за отделението. Пак се падна на отделението, в което бях аз. Както сме по височина определили първите осем и аз попаднах в тази осмица. Първият от нас, казвахме му бай Петко Казанджиев, защото беше завършил вече математика и беше по-голям от останалите, излезе пред ротата и откача да стреля. Излязох и аз и казах, че също няма да стрелям. Не мислех за последствията, просто

Завели ги под строй пред тунела от лявата страна на сегашния Национален дворец на културата, под хотел „Хемус“. Всеки ден сега оттам минават хора, без да знаят, че стотици са били разстреляни в този тунел. Тук е бил разстрелян генерал Владимир Займов. Тук е разстрелян и Никола Вапцаров.

Слабака се пренася мислено там. Решава се да разкаже за това, когато сме край един язовир. Освен мен слушателите на разказа му бяха само рибите в

язовира. Толкова се вълнува, че аз не смея не само да се обая, но и да дишам. Говори трудно.

„Взводният ни поручик Астарджиев, който беше заклет монахист, каза, че сега ще видим как се лази като се моли за милост. Влязохме в предверието на тунела. След три-четири стъпала надолу се слизахме в самия тунел. Погледът ми се спря на стълб, който беше задържан с клинове горе и долу. На него щеше да бъде завързан Петър Ангелов. До стълба имаше ковчет, скован от дъски. Бяхме около 160 човека - школници, офицери, интенданкти, свещеник. Разпределиха ни на две групи и образувахме шпалир. В дъното беше борецът Петър Ферищанов, който беше агент. Само той се обади: „Какво ще хабите патроните? Дайте, аз ще го оправам.“

Те са инквизитори, касапи! Няма да разказвам... (вълнува се Слабака, прекъсва разказа си, но после продължава - б.а.).

В тунела цареше пълна тишина, по-скоро глухота някаква. Никакъв звук.

Появи се Петър Ангелов. Застана на стъпалата на самия праг на вратата. Поиска разрешение от генерала да остане. Разреши му се и той попита: „Мога ли да видя школниците?“ Мина между нас усмихнат, спокоен. Нямаше напрежение и нерви. Светло момче, със светли очи. Спря си погледа на мен, на Паскал... Все едно, че не предстоеше разстрел.

Спомних си, че всеки полк имаше различен марш, според мястото, откъдето идва. Нашият марш беше „Тоз, който падне

Александър ГЕРОВ

СПОМЕН

В памет на Петър Ангелов

Той бе младеж, когато го разстреляха. Гърмежите ехтах в тунела. „Стреляйте точно!“ устните прошепнаха. И кълмна на гърди главата смела.

Убийците изтърпнаха. Такава смърт героична те не бяха виждали. Тя носи на света безсмъртна слава. Младежите на нея са завиждали.

Сърцето му, прикътано в земята, сега тупти със цялата вселена. Такава като него свободата донесоха красива и безценна.

Политзатворникът (от март до септември 1944 г.) **Александър Геров** пише за **Петър Ангелов**: „На 18 юли 1944 година в гарнизонния затвор в София нахлу трескава тълпа от убийци. Фелдфебелът на затвора Стоицинов отключи една килия и високо извика: „Петър Ангелов, твоюта присада днес е била потвърдена. Облечи се по-бързо и се приготви“. Петър Ангелов беше готов - той отдавна очакваше този час. Ръкува се с всички ни, каза: „Другари, простете“ и смутено ни се усмихна. След малко изтрецяха осем залпа. По-късно научихме, че при първия изстрел Петър Ангелов не е бил убит. Тогава той изкомандувал: „Момчета, на това ли съм ви учил? Стреляйте точно!“

в бой за свобода“. Когато пеехме, Петър Ангелов винаги, където и да се намира, влизаше в помещението, облягаше се на шкафчетата, слушаше, а после си излизаше.

Осъденият отиде до стълба, застана пред него. Започна разжалването му. Негов школьник, от втори взвод, Йосифов, му издърпа кокардата, петлиците, копчетата. Каишката на шапката се разкопча и падна на лицето му. Той си смъкна шапката, поправи си каишката, сложи си я, премери да е точно в средата. Лицето му не помръдна, не се промени.

Започнаха да четат такава идиотска присъда, че умът ми не го побира кой я е съчинявал! Отнеха му се и правата за гласуване. Него го убиват, а се говори за гласуване. Гледахме като втрещени. Генералът го попита има ли кой да съжалява за него. Той каза:

- Не. Освен майка ми и сестра ми. Но след време ще им мине. Не спомена за друг. Някой попита:

- Последно желание? Цигара? Отговори:
- Не пуша.
Попита:
- Извинете, какво става с момичето? (За Юлия ставаше дума).

- Не можем да ви кажем. Друго? (А Юлия е била пребита, смазана от бой на „Лъвов мост“ в Държавна сигурност).

- Друго няма.
Един грамаден капитан, трябваше да има 120 кг, каза на свещеника:

- Хайде, причестявай го, да свършваме по-бързо.

Той чу. Свещеникът тръгна, направи една-две крачки към него и Петър Ангелов му каза:
- Няма нужда, отче, аз съм чист пред съвестта си и Бога, в който вярвам.

Тези думи се запечатаха в съзнанието ми завинаги, за цял живот. Бяха толкова лаконични и точни, премислени. Петър Ангелов отиде към стълба. Донесоха качулката от зебло за главата на осъдения.

- Мога ли да гледам разстрелбата си?

- Не може.
- Мога ли да командвам стрелбата си?

- Не може.
Не реагира. Не каза нищо. Не се моли. На два-три пъти мръдна главата си, когато поставяха качулката, но звук не издаде. Застана мирно.

Астарджиев командва на осемте избрани школници: „Строй се! Сложи ножа! Напълни! За стрелба!“

Петър Ангелов знае командите, изчака ги една след друга и извика: „Смърт на фашизма! Свобода на народа!“ И застана в очакване.

Това обаче въздейства. „Напълни! За стрелба!“ - настана паника.

В школата все пак повечето от школниците бяха легионери, които поддържаха властта. Имаше малко като нас, които не бяхме с тях. „Огън!“ И се чу: „Дан-дан-дан“. Пукотевица. 40 патрона трябва да са били общо.

Беше разгърден и отдолу фланелката му беше бяла като мляко. Видях че си стои и - нищо... Беше прихванат през гърдите и вързан отзад, пристегнат. Аз вярвах, а сигурно и той е вярвал, че школниците няма да го убият. Защото наистина го обичаха. И беше усмихнат. Как се е сдържал, какви нерви е имал този човек, аз не знам. Но ако има светци, аз вярвам, че те са точно такива. За мен този борец за социална справедливост е светец... (вълнува се силно - б.а.) Разстреляните бяхме ние!...

Искаха да му съблекат дрехите, защото се отчитаха с тях. Но казаха че ще ги оставят, защото бяха кървави. Един от школниците обаче му събу ботушите, за да ги вземе - от тях изтече кръв... Взе ги...
Останаха тези от школниците, които стреляха. Те трябваше да занесат трупа на гробищата и да го погребат, за да не бъде от-

ПЛЕНЯВАЩАТА МАГИЯ НА ИЗЯШНОТО СЛОВО

От стр. 12

Такова е стихотворението Акростих на българската азбука, с което се открива книгата.

Аз бях на път докрай да изгоря -
Безумна, като след пиянство.

Валеше от гъбата светлина,
Горгони - долу. И непостоянство.

Докрай, докрай... А възгъност отначало -
Естествена, езична, православна.

Жена, дошла от неразкрито тайнство,
Заклинана, въздигана, желана.

И нищо нямах аз освен слова.
Йоан Предтеча гледаше сурово.

Когато падах, ръсеше вода.
Любов, надежди... На път, отново.

И така - от първата страница пред погледа на читателя се разкрива един многоизмерен свят, в който се съблъскват неизбистрени спомени и **несбъднати надежди, но и неизтребимата вяра, че:**

Ще ме има. Знаем, че пак ще бъда.
И земята бременна е с мен.

Българка съм - дарба и присъда.
Гроб до люлка, меч до хляб свещен.

Моя Балкан! Моя участ тревожна,
дай ми бяло от твоите пресни.

Врѣх да стана така невъзможен,
както бяла, мечтана невеста.

В този замечтан свят Венета Архангелова ни връща към реалния живот, в който

ПЕТЪР АНГЕЛОВ

Чувал съм после, че около умирало последно. Неговите бяха като живи. Имах чувството, че вижда. И беше усмихнат. Как се е сдържал, какви нерви е имал този човек, аз не знам. Но ако има светци, аз вярвам, че те са точно такива. За мен този борец за социална справедливост е светец... (вълнува се силно - б.а.) Разстреляните бяхме ние!...

Искаха да му съблекат дрехите, защото се отчитаха с тях. Но казаха че ще ги оставят, защото бяха кървави. Един от школниците обаче му събу ботушите, за да ги вземе - от тях изтече кръв... Взе ги...
Останаха тези от школниците, които стреляха. Те трябваше да занесат трупа на гробищата и да го погребат, за да не бъде от-

крива. За мен този борец за социална справедливост е светец... (вълнува се силно - б.а.) Разстреляните бяхме ние!...

ПЕТЪР АНГЕЛОВ

вта, освен че винаги пристига с крилето на птиците като вихрушка и като благослов, живее и като непреодолим порив на нажежени до бяло страсти, защото е реч за Светая Светих на всеки поетичен дух - свободата!

Не можеш да завърнеш ветровете!
Не можеш да ме съдиш за любов!

Чета стиховете на Венета Архангелова и се усещам опиянен в плен на магическо опиянение от думи и чувства, напращащи през свежия напор на желанието за щастие. И вече започвам да разбирам своя скъп приятел, който при всеки повод, с глас вълбъен в многозначността на посланията, повтаря:

Земя на братята ми, на баща ми,
земя на моя род обезумял,
на свадба си, без божи камбани.

Дайре, огньове, цигани, воал.

Като присъда, произнесена над нас от нас самите, с пареща болка в изтерзаните души, **авторката ни пренася в света на надеждите и все още възможните смели начертания:**

Моя Балкан! Моя участ тревожна,
дай ми бяло от твоите пресни.

Врѣх да стана така невъзможен,
както бяла, мечтана невеста.

В този замечтан свят Венета Архангелова ни връща към реалния живот, в който

кратнат.

Останалите тръгнахме от София пеша до Горна баня. Оттогава минаха 60 години. Сега край този път са израстнали дървета, но тогава беше голо място. По това време се откриваше школата и от всички роти школниците бяха излезли на терасата - шахматно наредени и не мърдат. Като пилони ни посрещат. И ние вървим срещу тях. Никакъв звук не идва от никъде. Смесихме се със школниците и никой не ни попита за нищо, не си спомням и някой от нас да е казал нещо.

На 12 септември завели школниците на площад „Славейков“ в София. С тях бил и генерал Цанков. Отстрани към него викали „Убийце“, защото го свързвали с ръководството на шко-

лата. От един прозорец нелегални говорели на настърбелите се. Излязла и Юлия, каза няколко думи. Тогава Слабака я видял за първи път.

ПЕТЪР АНГЕЛОВ

бродим като пътник, загубил следите на своите предци:

Мълчи светът, от немощ обеднал.

Не вижда и не чува. Нискоchel e.

Една цигулка, един сляп роял. Звезди. Зеници.

Четеш, пренасяш се от свят в свят с насрещни ветрове и фалшиви послания, с неизпълнени никога обещания, с оглушаващи предизборни фанфари и чуваш глас на собствената си съвест, слят с тревожния глас на поета:

Усещам как земята ми трепери от толкова нозе необуздани, които искат с Господ да се мерят,

а стъпките неясни са и кални.

Затварям последната страница на новата стихосбирка на Венета Архангелова „Есенно“ и вместо умора от напрегната емоционална възбуда, усещам как нейният свят става и мой: тежнението и терзанията, които и аз съм преживял, и които съм чувствал като усещане за светлорозовата зора на настъпващия ден, усещане да намеря в тази книга, която ражда нови надежди и нова вяра, за нов хоризонт, над който слънцето се въздига.

Непримиримостта на душата, съпротивата на разума, дързостта на мечтата това е светът на този самобитен талант, който според думите на Окуджава „пише както диша“, който не търси високи трибуни и блякави светлини на прожекторите, който може да остане глух за празнословия и бездарни комплименти. Но може да бъде неизказано щастлива и удо-

влетворена, когато научи, че някъде многобройни ценители на поезията повтарят нейните стихове на сън и на раздумки. И някъде над тях, над суети и прозрения се възправя, като коректив и присъда за разделното време, духът на Войводата, часът когато „Чужбината ни е любов и вара“, когато самата природа като в картина на Айвазовски, дава отговор на оловното битие на нашия делник, поетесата ще напише:

И ето - в миг, небето се пропуква.

И ето - в миг, земята се смали.

Потопът ли на покривите чука?

На благодот гъждят ли щевали?

На добър път и до нови стихове.

„Няколко дена след това генерал Петър Цанков се хвърли от 4 етаж на сегашния театър „Създа и смях“. Юлия държи на мнението си, че той е бил виновен. А секунди сред разстрела, аз със собствените си уши чуех от устата на генерала: „Отиде си едно добро момче“.

Кой е издал заповедта за смъртта на Петър Ангелов? Съд е имало... Аз не знам кой я е издал, но това не е заповед на ген. Цанков - там има „в името на...“, „за сигурността на държавата...“, става въпрос за „врагове на народа...“. Такава беше присъдата. Беше толкова тягостно да я слуша човек!„

Шестнайсет години след тези събития Петър Слабаков е кръстил сина си Андрей на бащата на Юлия Огнянова. По стечение на обстоятелствата десет години живее в квартира в дома й в софийския комплекс „Владимир Займов“.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА
(редактор)

д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-ин Нико СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ

ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3

тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД

Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтява“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494

BIC
UNCRBG6F

Примат с оригинали по стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.

Броят е приключен редакционно на 12.07. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

Венета АРАХАНГЕЛОВА

БАНКНОТА

“... И студ, и мраз, и плач без надежда...”
Хр. Ботев

Безцветна, мазна, евтина банкнота.
Изтъркан Левски гледа без очи.
Разменям я - купувам си живота,
а Къкрината в студеното мълчи.

Банкнотата спотайва се във джоба.
И пак за нея ще получа хляб.
Бездомно куче вие - зла прокоба.
Сред нежна зима дебне вълчи глад.

И тръните бодат в сърце кораво.
И стенат вихрове в окаян дух.
И студ, и мраз... А хлябът се продава...
Бесилото напуска своя връх.

Бесилото е пръснато в кесии.
Заплаква вятър в русия перчем.
Животът ни - тефтер за вересии
и тъжното доволство, че ядем.

Разменяме те всяка утрин ледна.
Апостоле, прости и този срам!
Прости ми за банкнотата последна -
последен път за днес ще те продам.

И тихичко без сълзи ще заплача,
и ще проклинам джоба изтънял.
Бесило няма. Само гарван грачи.
Апостоле, ти гладен как си пял?

ДЕЦА НА НЕБЕТО

Те вървят по невидима своя пътека.
Битието е вечност, вечността - битие.
И какво е животът, смъртта на човека,
щом дошли от небето са те?

Те вървят, неизвестни, в пътеката своя
като божии деца по греховния мир.
В планините утихва на бурята воя
и се ширва усмихната шир.

Щом словата, написани в малките книги,
наедно са събрали небе и земя.
И трошат се за миг нетрошими вериги,
и отглежда злодеят цвеля.

Те вървят босоноги, деца на небето,
без каляски с нагиздени али коне.
Слънчев лъч е мечтаният впряг на поета,
колесницата - къс висине.

ЛОЗА

Вдигни за мене чашата си пълна!
Повикай ме, за миг ще долетя.
... Във мен лоза божествена покълна
и щедро от ширата си разля.

Изпивай ме, изпивай ме до дъно!
Денят набъбва в облаци от страст.
Във топлиите им пазви да потънем
с пиянството на есенен екстаз.

Дори да кипнат в ревност небесата,
да ни разпънат, да ни прокълнат,
изпий до дъно сока на лозата -
молитва, благослов и благодат.

ПЛЕНЯВАЩАТА МАГИЯ НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО

Проф. Орлин ЗАГОРОВ

България е земя, където във всяко кътче витае безсмъртният дух на творческото вдъхновение. Енергията, която кара сетивата да стават чувствителни към непреодолимо творческо изкушение, извира от всяко докосване до звездното небе, от тайнственото величие на планински върхове, от смълчаните поляни, от всяка фибра на човешката душа, която разкрива великата притегателна сила на космическата хармония. Затова с право родината ни се слави като **земя на Орфей**. Навярно във всеки разкошен стих живее „*Орфеевото цвете*” като символ на възкресението и безсмъртието. Пред мен е новата стихосбирка „**ЕСЕННО**” от Венета Арахангелова. Още в първото заглавие усещам **магията на поетическото сътворяване**. Не случайно избирам думата **сътворяване** вместо творение. За авторката съм слушал от един мой приятел, който при всяка наша среща ми рецитира нейни стихове. Рецитира дори, и когато ми се обажда по телефона. **Разговорите ни започват или завършват със стих от Венета Арахангелова**. За някой може да е прекалено, но за мен **няма по-сериозно потвърждение от това, че творчеството на поетесата не**

е самоцелно, че тя като истински творец търси **проекцията на величието и гласа на тайнството**. Те винаги лежат под видимото, но оживяват само от дарованието на поета, когато то се е докоснало до тях. Стихотворението, посветено на Еледжик, най-напред прилича читателския поглед с крилатата мисъл на **Георги Бенковски**: „*Моята цел е постигната...*”, **която служи за мото**. И продължава с едно забележително проникновение, което превръща Еледжик не във връх, който лирическата героиня иска да изкачи, а в символ на славата и безсмъртния подвиг на духа, облъхнати с легенди и спомени:

Към Еледжик пълплат мъгли на талази
като страшна, черкезка,
разюздана ган.

Още миг... И в бунтовния град ще нагази
крвожадната орда на алчен султан.

Други стихове рисуват българския пантеон на страданията в цяла една епоха:

Над града, умълчан след пожара зловец.
Още миг, още век. В безкрая самотен
все пътеки през огън. Все жарва без стон.
А на прага ми чака и цвили сиротен
на Войводата – Княз белогривият кон.

Отдавна съм убеден, че **богатството на едно произведение** не се състои в това колко пълно и пълнокръвно авторът е описал една или друга **природна прелест или свое преживяване**, а в това **какви асоциации поражда** в душата на читателя, за да го накара да почувства величието на духа и необята на мирозданието. Това е особено

разбираемо в стихотворението за град Пловдив:

Където и да литнем по света,
над нас ще е трихълмистото бяло.

За да се върнем с птиците
ата във тебе, град. Докрай. И отначало.

Тук не е реч за **носталгично преживяване**, родено от **временната раздяла**, а вик на дълбоко **закодирано в душата ни чувство на привързаност към родното място**, образът на което носим в душата си цял живот, където и да се намираме. Много поети са писали стихове за Пловдив. Има велики образци като стихотворението на Димчо Дебелянов например. Но в случая това не е просто описание на град, който **има славата на първи славянски градеж в Европа със славно историческо минало**. Прочитайки това стихотворение се сетих, че преди години, в Рим, в хотел в центъра на световния град, **сънувах моето скромно родно селце, скътано в дебрите на Родоп планина**. Събудих се трескав и възторжен от усещането, че съм **шепа вода** от едно никому неизвестно

малко поточе, което напористо и жадно се стреми да се влее в големия поток на човешката цивилизация. И все пак, **разпознаваме в нейното сложно движение, като българин, чрез неумиращия дух на Орфей**.

Стиховете, включени в книгата на Венета Арахангелова, имат **широкия диапазон** не само като пространство и време без начало и без край, а като **късче от родната земя, в което е закодиран духът на подвигът на предци и герои, на легенди и предания**.

Разгръщайки книгата, на всяка нейна страница **читателят ще открие багрите на един неповторим поетичен претворен от яркия талант на българката, достойна дъщеря на Тракия, която живее със своите далечни и сегашни терзания по ограбеното минало, докато на хоризонта все по-често се съгъстват мрачните облаци на настоящето, зад които се мерзее все по-неясния образ на бъдещето**.

На стр. 11

ISSN 1310-8492

